

батьківська любов завжди прагне до сприйняття своєї дитини як особистості, що виявляється перш за все в переважанні особистісної форми спілкування батьків зі своєю дитиною, і навпаки, наслідком відсутності батьківської любові, безособистісного ставлення до дитини є авторитарна форма спілкування з нею. Це, в свою чергу, призводить до зниження самоповаги та рівня позитивного образу Я дитини, відчуження її від виховних впливів.

Емоційний потенціал виховного впливу сім'ї може ефективно використовуватися лише за умови знання психологічних механізмів дії зазначених факторів.

Список використаної літератури:

1. Бібік М. Нова українська школа : poradnik dla vchytelja / М. Бібік – Київ : Літера ЛТД, 2018. – 160 с
2. Визначення сім'ї та шлюбу [Електронний ресурс] // Ел. текст. дан. Київ, 2015. – Режим доступу : https://stud.com.ua/53405/sotsiologiya/viznachennya_simyi_shlyubu_simya_robut. Дата звернення 14.03.19.
3. Леонтьева А. Н. Вопросы психологи ребенка дошкольного возраста / А. Н. Леонтьева – Москва : Питер, 1995. – 144 с.
4. Карлсон А. Вперед к прошлому: перестройка семейной жизни в постсоциалистической Швеции / А. Карлсон. – Москва : Питер, 1995. – 415 с.
5. Кон И. С. Психология ранней юности / И. С. Кон – Москва : Просвещение, 1989. – 256с.
6. Максимова Н. Позитивний клімат у сім'ї як запорука успішного формування особистості дитини / Н. Максимова, Л. Порох // Рідна школа. – 2013. – № 3. – С. 44-49.
7. Хьелл Л. Теории личности / Л. Хьелл, Д. Зиглер – Питер : Комсомольск, 1998. – 608 с.

А. В. Гаменко

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНИХ ТА ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Сучасний педагог має постійно працювати над удосконаленням своїх професійних навичок та умінь, а також бути небайдужим до змін, які постійно відбуваються в системі освіти задля її оптимізації та забезпечення якнайкращого засвоєння учнями тих знань, яких вони набувають у школі. Очевидно. Що теперішнє покоління майбутніх учнів житиме вже в іншому світі, і цей процес – невідворотний. Задля ефективного навчання дітей в умовах інформаційного суспільства кожен вчитель має бути забезпечений необхідними інструментами, знаннями, уміннями та навичками.[1]

Нова Українська Школа (НУШ) ставить перед вчителем безліч нових вимог і умов. Однією з них є педагогіка партнерства. Слід розглянути що ж собою являє партнерство взагалі.

Партнерство:

- Система взаємовідносин, які будуються у процесі певної спільної діяльності;
- Спосіб взаємодії і взаємин, організованих на принципах рівності, добровільності, рівно значущості та доповнюваності всієї її учасників;
- Організаційна форма спільної діяльності, що передбачає об'єднання осіб на відповідних умовах розподілу праці та активної участі в її реалізації;
- Спосіб взаємовідносин, за яких зберігаються права кожної із сторін, чітко узгоджені дії учасників спільної справи, що ґрунтуються на засадах взаємовигоди та рівноправності [3].

Педагогіка партнерства – це напрям педагогіки, що включає в себе систему методів і прийомів виховання і навчання на засадах гуманізму та творчого підходу до розвитку особистості. У напрямку педагогіки співробітництва, або іншими словами, партнерства працювали такі видатні діячі освіти, як Шалва Амонашвілі, Василь Сухомлинський, Софія Лисенкова, Михайло Щетинін, Віктор Шаталов. Також слід відзначити ідеї видатних педагогів, на яких ґрунтується педагогіка партнерства:

- Навчання без примусу (Ш. Амонашвілі, В. Сухомлинський, С. Лисенкова, В. Шаталов).
- Ідея важкої мети (С. Лисенкова, В. Шаталов).
- Ідея опори (Є. Ільїн, І. Іванов, С. Лисенкова, В. Шаталов).

- Ідея вільного вибору (Ш. Амонашвілі, С. Лисенкова, В. Шаталов).
- Ідея випереджального навчання (І. Волков, С. Лисенкова, В. Шаталов).
- Ідея великих блоків (І. Волков, І. Іванов, В. Шаталов, М. Щетинін).

Педагогіка партнерства – це чітко визначена систем а взаємовідносин всіх учасників освітнього процесу – не лише вчителя й учнів, а й батьків, яка будується на повазі й рівноправності всіх учасників і передбачає їх активне включення в реалізацію спільних завдань та готовність брати на себе відповідальність за їх результати незалежно від того, які вони [2].

Система освіти за Новою Українською Школою повинна виключити наявність будь якого тиску в процесі навчання.

Сучасна школа неможлива без оптимізуючи вимог як до процесу освіти, так і до діяльності педагога. Одією з таких вимог є чіткість соціальної і професійної позиції представників освіти. Саме в ній учитель висловлює себе як суб'єкт педагогічної і соціальної діяльності. Позиція педагога – це система тих інтелектуальних, вольових і емоційно-оцінних відносин до світу, педагогічної дійсності і педагогічної діяльності зокрема, які є джерелом його активності. Як стверджує Лев Борисович Ітельсон, педагог може виступати в якості інформатора, друга, диктатора, прохача, натхненника. Кожна з цих позицій може давати позитивний, або ж негативний результат залежно від особистості вчителя [3].

Для вчителів початкових класів Нової української школи затвердили професійний стандарт, який визначає необхідні компетентності, знання та вміння. Документ містить чіткий перелік функцій вчителя. Загалом їх визначено 8:

- Планування і здійснення освітнього процесу.
- Забезпечення і підтримка навчання, виховання та розвитку учнів в освітньому середовищі та родині.
- Створення освітнього середовища.
- Рефлексія та професійний саморозвиток.
- Проведення педагогічних досліджень.
- Надання методичної допомоги колегам з питань навчання, розвитку, виховання й соціалізації учнів початкових класів закладу загальної середньої освіти.
- Узагальнення власного педагогічного досвіду та його презентація педагогічній спільноті.
- Оцінювання результатів роботи вчителів початкових класів закладу загальної середньої освіти [1].

Таким чином, головними постійними вимогами, що пред'являються до педагога – це любов до дітей, любов до педагогічної діяльності, наявність глибоких спеціальних знань, умінь, навичок, широка загальна ерудиція, педагогічна інтуїція, високий рівень загальної культури та моральності [2].

Педагог має постійно навчатися, щоб бути цікавим дітям як фахівець і як особистість. Мається на увазі не лише освіта в межах вищих навчальних закладів, а й самоосвіта в цілому, яка може забезпечуватися у закладах неформальної освіти, приміром, на курсах, різноманітних семінарах, вебінарах тощо [3].

Список використаної літератури:

1. Бардакова Ю., Нова українська школа. Новий державний стандарт. Пам'ятка вчителя / Ю. Бардакова // Початкове навчання та виховання: наук.- метод. журнал / МОН України, ХНПУ імені Г. С. Сковороди. – 2018. – № 13-15.
2. Бугайчук А., Педагогіка партнерства в НУШ. Взаємодія вчителів, батьків та учнів. / А. Бугайчук // Школа. – 2018. – № 10.
3. Гук К. О. Стаття: «Професійне вдосконалення педагога у контексті концепції «Нової Української Школи»

Науковий керівник: доцент Зорочкіна Т. С.